

З 2005 року у Золотоніському будинку дитячої та юнацької творчості розпочав роботу туристично-краєзнавчий гурток. Довго чекали золотоніські діти на походи вихідного дня, екскурсії, оздоровчі поїздки та туристичні змагання – і нарешті дочекалися! Та якщо ви бачили чи спілкувалися із сучасним школярем-підлітком, то напевне знаєте, що чим більше ти йому покажеш, розкажеш, тим більшого він від тебе зажадає!

От і нашим гуртківцям стали набридати “пісненькі” походи вихідного дня, одноденні екскурсії та наукові дослідження водних артерій нашого рідного краю. Що ж робити?! Як зацікавити дітей?! Ці питання задає собі, мабуть, кожен педагог сьогодення. І як завжди у нагоді став випадок:

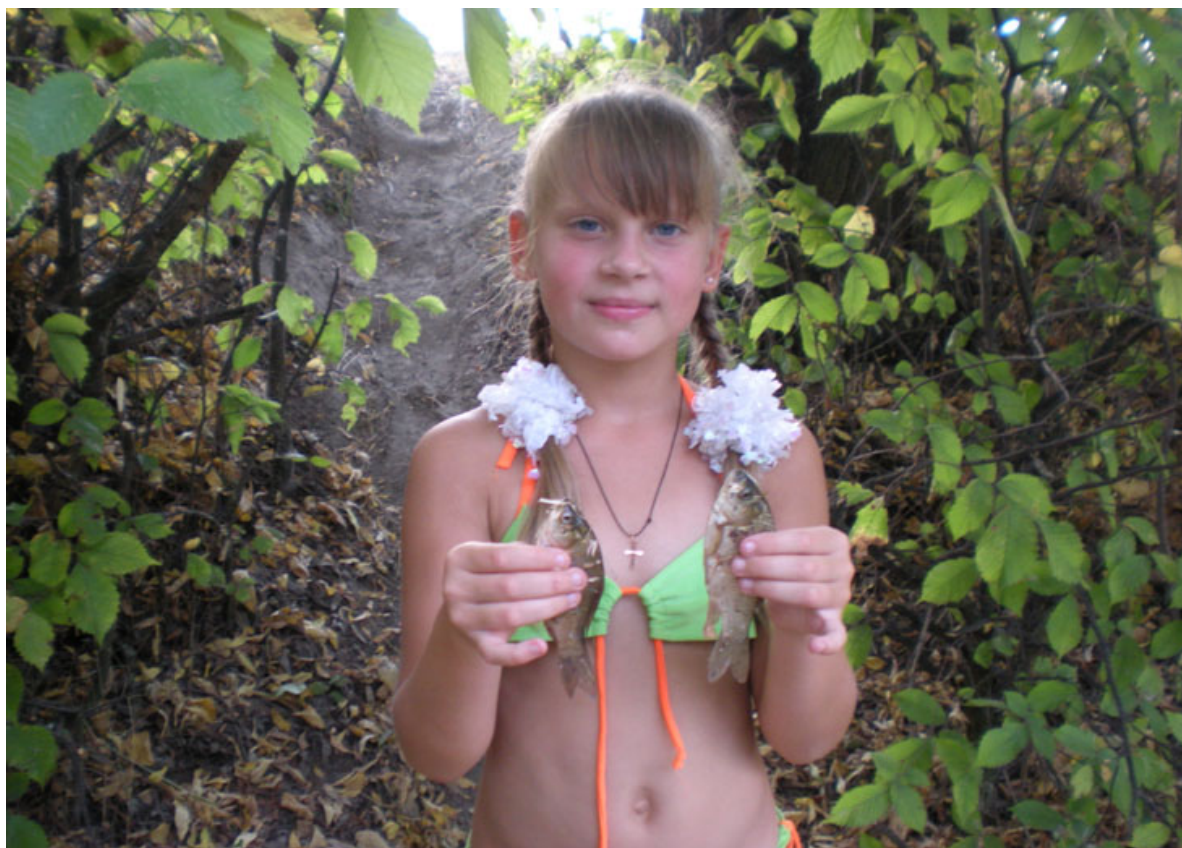
” Мандруючи вільхівським лісництвом, милуючись навколишньою природою, незчулися ми як дісталися “нашої” галявини. І тільки-но туристи справилися зі своїми обов’язками, до нашого бивуаку, з боку села, вийшла групка місцевих хлопчаків, які, судячи із їхніх довгих вудок, прямували на риболовлю.

Очі моїх гуртківців загорілися...і я зрозуміла, що замість туристської каші ми будемо куштувати сьогодні юшку!

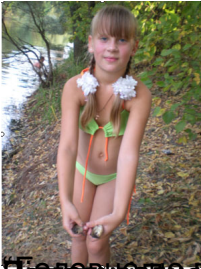
Але постала проблема: де ж узяти вудки?!!

Щоправда волосінь ми завжди брали із собою в походи і на змагання, тож залишилося вирізати вудилища із лози та знайти наживу. З цим нам допомогли сільські хлопчакі. І проблема із рибальським спорядженням зникла так само швидко як і виникла.

А далі було саме цікаве, адже дехто вперше в житті бачив рибальський гачок, наживу (наша туристична команда складається переважно із дівчаток). І на сам кінець, треба ту вудку вміти тримати. Як виявляється з першого разу вийшло це не в усіх...

Але, як бачимо, наш перший досвід у рибальській справі закінчився далеко не порожнім казаном...хай за розмірами вилов не такий як би нам одразу хотілося, та:
” Ми ж не рибалки – ми тільки вчимося!..”

Перша спроба ловити рибу з дитячого гуртка